



Segueixi amb interès les opinions publicades a Vilaweb pel Xavier Deulonder i Camins.

En general estic bastant d'acord amb les seues conclusions, però discrepi amb l' [opinió del 2 d'abril](#)

Segons Deulonder encara no tocaria parlar d'independència per Catalunya nord. Ell escriu: *"D'independència no se'n podrà parlar fins que el Sud s'hagi constituït en estat sobirà dins de la UE "*;

Desitgi que la Comunitat Autònoma de Catalunya proclami la independència com més aviat millor. Les diferents plataformes cíviques són exemplars i treballen per la independència, haurien de ser exemples per a tots els estats, tanmateix els elegits, els aparells polítics, aquests que haurien de donar una empenta forta, portar la veu del poble ens fan esperar. Resultat, Catalunya Nord podria esperar encara molts anys. I tot aquest temps, altres se l'aprofiten : anem cada dia cap a més descatalanització de Catalunya Nord, disfressada, però descatalanització.

Per la meua part quan veig el fracàs del discurs regionalista, crec que no perdrem res a parlar d'independència, tot el contrari.

No sóc afiliat a cap dels partits catalanistes (o catalans), però he parlat amb afiliats d'aquests partits, la major part se defineixen en privat com a independentistes, etiqueta que molts no assumeixen en públic. El resultat és lògicament un desinterès per part dels electors.

Sóc elector, i com molts a l'hora de votar, m'interessen la proposta dels candidats o de les

l·listes, els projectes dels partits. A l'hora de votar vull tenir confiança, i la confiança se guanya amb la coherència i l'honestedat.

Si a l'hora de votar no hi ha cap candidat o llista independentista, per què haurí de donar el meu vot a un candidat que no defensaria pas la meues opinions?

Quina confiança puc posar en aquesta persona que me diu que és independentista i que surt a la fotografia com a regionalista?

Quina és la coherència del seu discurs?

És igual reivindicar una regió catalana dins un estat jacobí francès, que reclamar clarament que se'ns reconegui els nostres drets com a poble?

Sem uns quants independentistes a Catalunya nord, no sem pas units, ni cohesionats, ni preparats per parlar-ne obertament, però com més esperem, més temps perdrem a benefici d'altres.



Hervé Pi

